REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: Pr-1802/2025-13

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski radni sud u Zagrebu, po sutkinji Mateji Cvitić Gašparac, u pravnoj stvari tužitelja Zorana Zadravca iz Zagreba, Rebar 147, OIB: 53280600970, koga zastupa punomoćnica Mira Pavić Peteh, odvjetnica u Zagrebu, protiv tuženice Republike Hrvatske, OIB: 52634238587, za Ministarstvo financija, Carinsku upravu, koju zastupa Općinsko građansko državno odvjetništvo u Zagrebu, radi utvrđenja, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 16. listopada 2026., u prisutnosti tužitelja, punomoćnice tužitelja i zastupnice po zakonu tuženice Anite Šaline Berentin, državnoodvjetničke savjetnice u Općinskom građanskom državnom odvjetništvu u Zagrebu, 19. studenog 2026.,

p r e s u d i o j e

I Poništava se rješenje Ministarstva financija, Carinske uprave KLASA: 117-01/25-01/17, URBROJ: 513-02-3009/11-25-2 od 15. travnja 2025.

II Odobrava se zahtjev tužitelja Zorana Zadravca za priznavanje staža osiguranja u povećanom trajanju za razdoblje od 23. kolovoza 2001. do 31. kolovoza 2006.

III Nalaže se tuženici Republici Hrvatskoj u roku od 15 dana naknaditi tužitelju Zoranu Zadravcu trošak parničnog postupka u iznosu 500,00 EUR (slovima: pet stotina).

IV Odbija se zahtjev tuženice Republike Hrvatske za naknadu troška postupka u iznosu 500,00 EUR (slovima: pet stotina) zajedno sa zateznim kamatama koje teku od dana donošenja presude do isplate.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi podnesenoj Upravnom sudu u Zagrebu 22. svibnja 2025. navodi da je tuženici podnio zahtjev za priznavanje radnog staža u povećanom trajanju za razdoblje od 23. kolovoza 2001. do 31. prosinca 2006., koji je tuženica odbacila rješenjem KLASA: 117-01/25-01/17 od 15. travnja 2025. zbog zastare, dajući mu pritom pogrešnu uputu o pravnom lijeku. Smatra da je osporavano rješenje nezakonito iz razloga što je tuženica isto donijela protivno načelu

materijalne istine, načela samostalne i slobodne, savjesne i brižljive ocjene dokaza. Navodi da je u carinskoj službi zaposlen na neodređeno vrijeme od 10. srpnja 1986., da Carinska uprava, sukladno Uredbi o radnim mjestima ovlaštenih carinskih službenika kojima se staž osiguranja računa u povećanom trajanju, koja je stupila na snagu 1. siječnja 2007., priznaje staž osiguranja s povećanim trajanjem za razdoblje nakon stupanja na snagu Uredbe, a na temelju članka 62. Zakona o carinskoj službi ("Narodne novine" broj: 61/2001; dalje: ZCS), da su, sukladno članku 84. ZCS Vlada Republike Hrvatske i ministar financija bili dužni donijeti podzakonske propise u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu toga Zakona, da je tužitelj od poslodavca tražio da mu se staž osiguranja proveden na poslovima carinskog službenika Carinske uprave u razdoblju nakon stupanja na snagu ZCS prizna u staž osiguranja s povećanim trajanjem tako da se svakih 12 mjeseci stvarno provedenih na poslovima ovlaštenih carinskih službenika računa kao 16 mjeseci staža osiguranja, da činjenica nedonošenja podzakonskog propisa u roku od šest mjeseci kako je to predviđeno ZCS ne može ići na štetu tužitelja, da je tuženica osporenim rješenjem odbacila zahtjev tužitelja pozivajući se na zastaru bez ulaženja u meritum, ali prigovor zastare je materijalnopravni prigovor pa se zahtjev iz tog razloga ne može odbaciti, da je tužitelj zahtjev za priznavanje radnog staža u povećanom trajanju podnio u trenutku odlaska u mirovinu s obzirom da posljedično ima pravo na veću mirovinu pa nije jasno kako je to Carinska uprava, kao poslodavac, utvrdila da bi pravo na radni staž u povećanom trajanju bilo u zastari, da potraživanja na temelju članka 62 stavka 1. ZCS, u vidu povećane mirovine, nastaju u trenutku odlaska u mirovinu pa zastara ne može ni početi teći prije nego predmetno potraživanje nastane, da je o navedenom poslodavac tužitelja bio dužan obavijestiti ministarstvo nadležno za mirovinski sustav o radnom stažu u povećanom trajanju, a što je propustio učiniti za utuženo razdoblje. Predlaže usvojiti tužbu, poništiti rješenje Ministarstva financija, Carinske uprave, KLASA: 117-01/25-01/17, URBROJ: 513-02-3009/11-25-2 od 15. travnja 2025., odobriti tužitelju zahtjev za priznavanje radnog staža u povećanom trajanju za razdoblje od 23. kolovoza 2001. do 31. kolovoza 2006., uz naknadu troška postupka. Podrednim tužbenim zahtjevom postavljenim na ročištu održanom 8. rujna 2026. predlaže utvrditi nezakonitim rješenje Ministarstva financija, Carinske uprave, KLASA: 117-01/25-01/17, URBROJ: 513-02-3009/11-25-2 od 15. travnja 2025.

2. Rješenjem od 25. kolovoza 2025. poslovnog broja Us I-1034/2025-5 Upravni sud u Rijeci, kojem je spis ustupljen na temelju rješenja Visokog upravnog suda Republike Hrvatske od 23. svibnja 2025. poslovnog broja Su-369/2025-10, oglasio se stvarno i mjesno nenadležnim za postupanje u ovom predmetu te je spis, uz dopis 6. listopada 2025. poslovnog broja Us I-1034/2025-7, ustupljen ovom sudu, kao mjesno nadležnom sudu.

3. Povodom dopisa ovog suda od 7. listopada 2025. poslovnog broja Pr-1802/2025-2 kojim je izazvan sukob nadležnosti, Vrhovni sud Republike Hrvatske je rješenjem od 26. siječnja 2026. poslovnog broja Gr 1-424/2025-2 riješio da je za postupanje u ovoj pravnoj stvari nadležan Općinski radni sud u Zagrebu.

4. Tuženica u odgovoru na tužbu od 30. ožujka 2026. ističe kako ovaj sud nije nadležan za postupanje u ovom predmetu budući da se radi o upravnoj stvari te da se u parničnom postupku ne može odlučivati o poništavanju rješenja donesenog u upravnom postupku pa predlaže da se sud oglasi nenadležnim i odbaci tužbu. Napominje da je tužitelj pred ovim sudom već podnio tužbu radi priznavanja radnog staža u povećanom trajanju koji se vodio pod poslovnim brojem Pr-1026/2025 u

kojem je Županijski sud u Rijeci rješenjem od 5. veljače 2026. poslovnog broja Gž R-15/2026 usvojio prigovor tuženice o nenadležnosti, oglasio ovaj sud nenadležnim za postupanje u toj pravnoj stvari, ukinuo sve provedene radnje u postupku te odbacio tužbu. Nadalje ističe kako se tužitelj prije podnošenja tužbe nije obratio nadležnom državnom odvjetništvu sa zahtjevom za mirno rješenje spora pa predlaže odbaciti tužbu u ovom predmetu. Podredno ističe kako je pobijano rješenje zasnovano za zakonu i podzakonskim aktima te da je nastupila zastara potraživanja tužitelja. U bitnome navodi da je tužitelj bio zaposlen u Ministarstvu financija, Carinskoj upravi od 10. srpnja 1986. do 28. veljače 2025. na radnom mjestu carinika III. vrste, da je tužitelj 22. siječnja 2025. podnio Carinskoj upravi zahtjev za pripis beneficiranog radnog staža, koji je dopunio 12. veljače 2025., po zahtjevu Središnjeg ureda Carinske uprave od 29. siječnja 2025. kojim je od tužitelja zatraženo podnošenje konkretiziranog i urednog zahtjeva u pisanom obliku s relevantnom dokumentacijom, da je uvidom u evidencije koje reguliraju zapise o obračunatom radnom stažu utvrđeno kako se tužitelju obračunavao staž u povećanom trajanju od dana stupanja na snagu Uredbe o radnim mjestima ovlaštenih carinskih službenika kojima se staž osiguranja računa u povećanom trajanju, odnosno od 1. siječnja 2007., i to na način da se svakih 12 mjeseci stvarno provedenih na radnom mjestu ovlaštenog carinskog službenika za koje je Uredbom propisano kao radno mjesto sa stažem osiguranja u povećanom trajanju, računa kao 16 mjeseci, da je tužitelju na dan uredno podnesenog zahtjeva, odnosno 12. veljače 2025., obračunat staž u povećanom trajanju od 12 godina i 5 mjeseci, da je tužitelj predmetni zahtjev podnio 12. veljače 2025., odnosno nakon više od 17 godina pa je nastupila zastara potraživanja iz radnog odnosa zbog čega je Ministarstvo financija, Carinska uprava donijela pobijano rješenje, da je tužitelj protiv istog 7. svibnja 2025. podnio Zahtjev za zaštitu prava, koji je Središnji ured Carinske uprave primio 12. svibnja 2025. i ocijenio ga neosnovanim zbog istih, prethodno navedenih razloga. Smatra da je Ministarstvo financija, Carinska uprava postupala na temelju zakona, drugih propisa te općih akata donesenih na temelju zakona pa predlaže odbaciti tužbu, podredno odbiti tužbeni zahtjev uz naknadu troška parničnog postupka zajedno sa zateznim kamatama koje teku od dana donošenja odluke do isplate. Podneskom od 19. svibnja 2026. tuženica predlaže odbaciti tužbu tužitelja kao preuranjenu jer je podnesena prije isteka roka od 15 dana iz članka 133. stavka 2. Zakona o radu.

5. Budući da je tužitelj na ročištu održanom 8. rujna 2026. uz postojeći, istaknuo drugi tužbeni zahtjev, na temelju odredbe članka 190. stavka 1. i 4. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23, 146/25; dalje: ZPP), odlučeno je kao u rješenju donesenom na ročištu održanom 16. listopada 2026.

6. U odnosu na prigovor nenadležnosti ovog suda istaknut od strane tuženice u odgovoru na tužbu s obrazloženjem da se u konkretnom slučaju radi o upravnoj stvari te da se u parničnom postupku ne može odlučivati o poništavanju rješenja donesenog u upravnom postupku, navodi se da je Vrhovni sud Republike Hrvatske rješenjem od 26. siječnja 2026. poslovnog broja Gr 1-424/2025-2 riješio da je za postupanje u predmetnoj pravnoj stvari nadležan ovaj sud budući da se ne radi o upravnom sporu, već o sporu iz radnog odnosa prema članku 42. stavku 2. Zakona o državnim službenicima ("Narodne novine" broj: 155/23 i 85/24; dalje: ZDS) u

smislu članka 34. stavka 1. točke 10. ZPP. Stoga je predmetni prigovor tuženice ocijenjen neosnovanim.

7. U odnosu na prigovor tuženice kako se tužitelj prije podnošenja tužbe nije obratio nadležnom državnom odvjetništvu sa zahtjevom za mirno rješenje spora iz kojeg razloga predlaže odbaciti tužbu, navodi se da je u konkretnom slučaju člankom 133. stavkom 2. Zakona o radu ("Narodne novine" broj: 93/14, 127/17, 98/19, 151/22, 46/23, 64/23; dalje ZR), u vezi s odredbom članka 42. stavka 2. ZDS, određen rok za podnošenje tužbe slijedom čega je za zaključiti da se radi o iznimci od dužnosti prethodnog podnošenja zahtjeva za mirno rješenje spora nadležnom općinskom državnom odvjetništvu, propisanoj člankom 186.a stavkom 1. ZPP. Napominje se da je isto moguće zaključiti i iz upute o pravnom lijeku pobijanog rješenja Ministarstva financija, Carinske uprave od 15. travnja 2025. Stoga je predmetni prigovor tuženice ocijenjen neosnovanim.

8. Tijekom postupka nije bilo sporno da je tužitelj protiv rješenja Ministarstva financija, Carinske uprave, KLASA: 117-01/25-01/17 od 15. travnja 2025. u zakonskom roku, 7. svibnja 2025., podnio Zahtjev za zaštitu prava, koji je poslodavcu tužitelja dostavljen 12. svibnja 2025., a koji je odbijen rješenjem Ministarstva financija, Carinske uprave od 22. svibnja 2025. KLASA: 117-01/25-01/5. Budući da je tužba u ovom predmetu podnesena 22. svibnja 2025., ocjena je ovog suda da je ista podnesena u roku propisanom odredbom članka 133. stavka 2. ZR.

9. U odnosu na navod tuženice iz podneska od 19. svibnja 2026. kojim predlaže odbaciti tužbu tužitelja kao preuranjenu jer je podnesena prije isteka roka od 15 dana iz članka 133. stavka 2. ZR, navodi se kako je isti neosnovan. Naime, tužba koja je podnesena prije isteka roka iz članka 133. stavka 2. ZR nije nepravovremena pa je kao takvu nije moguće odbaciti na temelju citiranog članka ili članka 282. ZPP jer radnik ne mora čekati istek roka od 15 dana, već tužbu može podnijeti i ranije (tako i Županijski sud u Splitu u rješenju od 6. rujna 2017. poslovnog broja Gž R-951/2016-3 i rješenju od 27. rujna 2018. poslovnog broja Gž R-430/2018-2).

10. Tijekom postupka izvedeni su dokazi pregledom i čitanjem rješenja Ministarstva financija, Carinske uprave KLASA: 117-01/25-01/17 od 15. travnja 2025. (list 5-7 spisa), rješenja Županijskog suda u Rijeci od 5. veljače 2026. poslovnog broja Gž R-15/2026-2 (list 50-52 spisa), dopisa od 3. siječnja 2025. (list 54 spisa), dopisa Ministarstva financija, Carinske uprave od 29. siječnja 2025. (list 55 spisa), dopisa tužitelja (uređenog zahtjeva) od 12. veljače 2025. (list 56-57 spisa), rješenja Ministarstva financija o rasporedu na radno mjesto tužitelja (list 58-65 spisa), rješenja Ministarstva financija, Carinske uprave od 22. svibnja 2025. (list 69-71 spisa), povratnice (list 74 spisa) te je saslušan tužitelj Zoran Zadravec (list 88 spisa).

11. Temeljem tako provedenog postupka, na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, sukladno odredbi članka 8. ZPP, sud je utvrdio da su tužbeni zahtjevi tužitelja osnovani.

12. Predmet spora su zahtjevi tužitelja za poništaj rješenja Ministarstva financija, Carinske uprave KLASA: 117-01/25-01/17, URBROJ: 513-02-3009/11-25-2 od 15. travnja 2025. i odobrenje zahtjeva za priznavanje radnog staža (pravilno staža osiguranja) u povećanom trajanju za razdoblje od 23. kolovoza 2001. do 31. kolovoza 2006. te podredni tužbeni zahtjev za utvrđenje nezakonitim citiranog rješenja.

13. Među strankama nije sporno da je tužitelj bio zaposlen u Ministarstvu financija, Carinskoj upravi od 10. srpnja 1986. do umirovljenja 28. veljače 2025. na radnom mjestu carinika III. vrste.
14. Sporno je u ovom predmetu je li rješenje Ministarstva financija, Carinske uprave KLASA: 117-01/25-01/17 od 15. travnja 2025. zakonito.
15. Odredbom članka 62. stavka 1. ZCS propisano je da zbog težine i prirode poslova, te posebnih uvjeta rada u staž osiguranja ovlaštenih carinskih službenika Carinske uprave, svakih se 12 mjeseci efektivnog rada provedenih na takvim poslovima, računa kao 16 mjeseci staža osiguranja. Stavkom 2. citiranog članka propisano je da radna mjesta iz stavka 1. tog članka, na kojima se staž osiguranja računa u povećanom trajanju, propisuje Vlada Republike Hrvatske. Navedeni zakon stupio je na snagu 23. kolovoza 2001.
16. Na temelju članka 62. stavka 2. ZCS, Vlada Republike Hrvatske donijela je Uredbu o radnim mjestima ovlaštenih carinskih službenika kojima se staž osiguranja računa u povećanom trajanju ("Narodne novine" broj: 142/06; dalje: Uredba), koja je stupila na snagu 1. siječnja 2007.
17. Uvidom u rješenje Ministarstva financija, Carinske uprave KLASA: 117-01/25-01/17 od 15. travnja 2025. utvrđeno je da je istim odbačen zahtjev tužitelja od 12. veljače 2025. za priznavanje radnog staža u povećanom trajanju za razdoblje od 23. kolovoza 2001. (stupanje na snagu ZCS) do 31. prosinca 2006. (stupanje na snagu Uredbe). Iz obrazloženja u bitnome proizlazi da, s obzirom da je tužitelj zahtjev za priznavanje staža u povećanom trajanju podnio 12. veljače 2025., dakle nakon više od 17 godina, nastupila je zastara potraživanja iz radnog odnosa, sukladno članku 131. (članku 138.) Zakona o radu ("Narodne novine" broj: 38/95, 54/95, 65/95, 102/98, 17/01, 82/01, 114/03, 142/03, 30/04, 68/05, 94/09), odnosno članku 135. Zakona o radu ("Narodne novine" broj: 149/09, 61/11, 82/12, 73/13, 93/14 i 130/23) pa je tužiteljev zahtjev odbačen kao nepravodoban.
18. Iz iskaza tužitelja Zorana Zadravca u bitnome proizlazi da je bio zaposlen u Ministarstvu financija, Carinskoj upravi od 1985. do umirovljenja 1. ožujka 2025. na radnom mjestu carinika III. vrste, da je u razdoblju od 23. kolovoza 2001. do 31. prosinca 2006. radio na graničnim prijelazima, odnosno graničnim ispostavama Glavni kolodvor, da je povremeno bio upućivan na graničnu ispostavu Bregana, da je radio u graničnom odjeljku Harmica koji je spadao pod ispostavu Bregana, da je radio u režimu rada turnus 12-24-12-48, da je u prosincu 2024. tražio od predstojnika Carinarnice Zagreb gosp. Hmeline razgovor s ravnateljem Carinske uprave, ali kako je gosp. Hmelina nenadano preminuo nisu ga primili na razgovor, da je usmeno od gđe. Geier tražio priznavanje beneficiranog radnog staža na što mu je ona rekla da mora dostaviti dokaze da je radio na graničnim prijelazima, što je i učinio, da je odgovor poslodavca čekao dva mjeseca i potom dobio negativni odgovor, da je procedura s priznavanjem beneficiranog radnog staža takva da se 60 dana prije odlaska u mirovinu podnese zahtjev poslodavcu za priznavanje beneficiranog radnog staža, a Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje od poslodavca traži obračun efektivnog radnog vremena jer se na to vrijeme obračunava radni staž, da 2007. nije mogao od poslodavca tražiti priznavanje beneficiranog radnog staža jer se tada ne bi imao na što obračunati, da je postao svjestan da mu beneficirani radni staž nije pravilno obračunat nakon što je u lipnju 2025. primio rješenje Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje o obračunu mirovine.

19. Sud je u cijelosti povjerovao iskazu tužitelja budući da je iskazivao uvjerljivo, životno i logično.
20. Prema ocjeni ovog suda, zahtjev tužitelja za priznavanje radnog staža (pravilno staža osiguranja) u povećanom trajanju koji se uzima u obzir pri ostvarivanju prava iz obveznog mirovinskog osiguranja ne predstavlja potraživanje plaće ili druge tražbine prema poslodavcu, za koji je propisan zastarni rok od pet godina (članak 139. ZR).
21. Članak 5. stavak 2. Zakona o mirovinskom osiguranju ("Narodne novine" broj: 102/98, 127/00, 59/01, 109/01, 147/02, 117/03, 30/04, 177/04, 92/05, 43/07, 43/07, 79/07, 35/08, 94/09, 40/10, 121/10, 139/10, 61/11, 114/11, 76/12, 112/13, 133/13), koji je bio na snazi u utuženom razdoblju, kao i članak 4. stavak 2. Zakona o mirovinskom osiguranju ("Narodne novine" broj: 157/13, 151/14, 33/15, 93/15, 120/16, 18/18, 62/18, 115/18, 102/19, 84/21, 119/22) te članak 7. stavak 4. Zakona o mirovinskom osiguranju ("Narodne novine" broj: 96/25) izričito su propisivali, odnosno propisuju, da prava iz mirovinskog osiguranja ne mogu zastarjeti, osim dospjelih, a neisplaćenih mirovina i drugih novčanih davanja u zakonom određenim slučajevima.
22. Budući da predmet zahtjeva tužitelja nije dospjela tražbina iz radnog odnosa, već priznavanje staža osiguranja relevantnog za ostvarivanje prava iz obveznog mirovinskog osiguranja koje pravo ne može zastarjeti, prema ocjeni ovog suda, poslodavac tužitelja nije njegov zahtjev mogao otkloniti pukom primjenom općeg zastarnog roka iz Zakona o radu, a što je konkretno slučaj.
23. Nadalje, čak i kada bi određena tražbina bila podložna zastari, zastara i propuštanje prekluzivnog roka za podnošenje zahtjeva nisu isti instituti.
24. Sukladno odredbi članka 214. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 155/23; dalje: ZOO), zastara se odnosi na pravo tužitelja zahtijevati ispunjenje obveze.
25. U slučaju kada se u parnici prigovor zastare, koji je materijalnopravni, a ne procesnopravni prigovor, ocijeni osnovanim, isti dovodi do posljedice odbijanja tužbenog zahtjeva, a ne odbacivanja tužbe, kao nepravodobne (tako i Vrhovni sud Republike Hrvatske u odluci od 24. studenog 2010. poslovnog broja Revt-124/2008-2).
26. Slijedom navedenog, budući da je poslodavac tužitelja njegov zahtjev za priznavanje radnog staža u povećanom trajanju pogrešno kvalificirao kao zastarjelo potraživanje iz radnog odnosa i zastaru pogrešno upotrijebio kao razlog za (procesno) odbacivanje zahtjeva tužitelja, na temelju citiranih zakonskih odredbi odlučeno je kao u stavku I izreke presude.
27. Budući da je tijekom postupka utvrđeno da je tužitelj u razdoblju od 23. kolovoza 2001. do 31. prosinca 2006. radio na radnom mjesto carinik III. vrste na graničnim prijelazima, odnosno graničnim ispostavama Glavni kolodvor, da je povremeno bio upućivan na graničnu ispostavu Bregana, da je radio u graničnom odjeljku Harmica koji je spadao pod ispostavu Bregana, da je radio u režimu rada turnus 12-24-12-48, a da je odredbom članka 62. stavka 1. ZCS, koji je stupio na snagu 23. kolovoza 2001., propisano da se, zbog težine i prirode poslova te posebnih uvjeta rada u staž osiguranja ovlaštenih carinskih službenika Carinske uprave, svakih 12 mjeseci efektivnog rada provedenih na takvim poslovima, računa kao 16 mjeseci staža osiguranja, kao i da je Uredbom, koja je stupila na snagu 1. siječnja 2007., radno mjesto tužitelja s gore navedenim uvjetima navedeno kao radno mjesto ovlaštenih carinskih službenika u Ministarstvu financija, Carinskoj

upravi, kojima se staž osiguranja, zbog težine i prirode poslova te posebnih uvjeta rada, računa u povećanom trajanju, odnosno svakih 12 mjeseci provedenih na tom radnom mjestu se računa u staž osiguranja kao 16 mjeseci, da je poslodavac tužitelja nakon 1. siječnja 2007. tužitelju obračunavao staž osiguranja u povećanom trajanju, prema ocjeni ovog suda, tužitelj ima pravo da mu se razdoblje osiguranja od 23. kolovoza 2001. (stupanje na snagu ZCS) do 31. prosinca 2006. (stupanje na snagu Uredbe) računa kao staž osiguranja u povećanom trajanju.

28. Naime, predmetno pravo tužitelja proizlazi iz odredbe članka 62. stavka 1. ZCS, koji je stupio na snagu 23. kolovoza 2001., a činjenica da je Vlada Republike Hrvatske podzakonski propis (Uredbu) kojom su propisana radna mjesta na kojima se staž osiguranja računa u povećanom trajanju donijela nakon više od pet godina od kada joj je ta obveza bila propisana člankom 62. stavkom 2. ZCS i člankom 84. ZCS, ne može, prema ocjeni ovog suda, ići na štetu tužitelja, kao radnika, koji je nesporno u utuženom razdoblju radio na radnom mjestu na kojem se staž osiguranja računa u povećanom trajanju.

29. Kako se u konkretnom slučaju radi o pravu tužitelja iz obveznog mirovinskog osiguranja koje pravo ne može zastarjeti, tako je prigovor zastare istaknut od strane tuženice ocijenjen neosnovanim.

30. Slijedom navedenog, na temelju odredbe članka 62. stavka 1. ZCS, u granicama postavljenog zahtjeva, odlučeno je kao u stavku II izreke presude.

31. Sud je u izreci presude umjesto "radnog staža s povećanim trajanjem" naveo, kako to pravilno treba glasiti, "staža osiguranja s povećanim trajanjem" budući da se očito radi o omašci tužitelja u pisanju jer je termin "staž osiguranja" naveden u historijatu tužbe, podnescima tuženice te dokumentaciji koja je priložena spisu.

32. Budući da je tužbeni zahtjev tužitelja ocijenjen osnovanim, sud nije odlučivao o podredno postavljenom tužbenom zahtjevu na temelju odredbe članka 188. stavak 2. ZPP (tako i VSRH u odluci od 27. listopada 2004. poslovnog broja: Revr 103/02).

33. Ostali priloženi dokazi nisu posebno ocijenjeni jer isti nisu odlučni za rješavanje u ovoj pravnoj stvari.

34. Odluka o trošku parničnog postupka temelji se na odredbi članka 154. stavka 1. ZPP, a trošak je odmjeren sukladno Tbr. 7/2 Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj: 138/23; dalje: Tarifa).

35. Tužitelju je dosuđena jednokratna nagrada u visini od 250 bodova, što, uz vrijednost boda od 2,00 EUR (Tbr. 54 u vezi Tbr. 52/3), iznosi 500,00 EUR. Stoga je odlučeno kao u stavku III izreke presude.

36. Zahtjev tuženice za naknadu troška postupka u iznosu 500,00 EUR odbijen je kao neosnovan, na temelju odredbe članka 154. stavka 1. ZPP. Stoga je odlučeno kao u stavku IV izreke presude.

U Zagrebu 19. studenog 2026.

Sutkinja
Mateja Cvitić Gašparac

Dokument je elektronički potpisan:
Mateja Cvitić
Gašparac
Vrijeme potpisivanja:
19-11-2026
14:01:00

DN:
C=HR
O=OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU
2.5.4.97=#0C1156415448522D303437353533373239373 9
OU=Signature
S=Cvitić Gašparac
G=Mateja
CN=Mateja Cvitić Gašparac

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana od dana primitka otpravka iste. Žalba se podnosi ovom sudu pisano, a o istoj odlučuje nadležni županijski sud.

Ako stranka nije pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje, a uredno je obaviještena o ročištu, smatrat će se da joj je dostava presude obavljena onoga dana kada je održano ročište na kojem se presuda objavljuje (čl. 335. st. 9. ZPP).

DNA:
1. Tužitelju po pun.
2. Tuženici po OGDO

Broj zapisa: **9-30890-5a01c**

Kontrolni broj: **0026a-6d143-7de7d**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Mateja Cvitić Gašparac, O=OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski radni sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.